

Västanbladet

VÄSTRA SVERIGES GENEALOGISKA FÖRENING

Årg 14

1997

Nr 2

Västra Sveriges Genealogiska Förenings verksamhet 1996

Föreningens medlemmar samlades till årsmöte i IOGT-NTO:s lokal, Första Långg 20, den 19 mars 1997 varvid styrelsens verksamhetsberättelse och bokslutet för året 1996 godkändes. Nedan följer verksamhetsberättelsen i sammandrag. Bokslutet på s 4.

Medlemmar: Föreningens totala medlemsantal utgjordes vid årsskiftet av 428 pers.

Styrelsen: Har haft 9 protokollförda sammanträden under året.

Möten och sammankomster: 288 pers. har deltagit i möten och sammankomster.

- 15.2 Kvällssammankomst. Föredrag av VSGF:s ordf. LarsOlof Lööf om "Göteborgs uppkomst och tiden fram till 1718".
- 14.3 Årsmöte 1996 på Första Långgatan 20. Efter ordinarie förhandlingar föredrag av arkivarie Louise Lönnroth: "Omsorg om fattiga barn i Göteborg under 1800-talets första hälft".
- 10.4 Kvällsmöte. I föredraget "Att vara göteborgare på 1700-talet" gav fil dr Bertil Andersson av en översikt av stadens ekonomiska utveckling på 1700-talet.
- 21.9 Höstutfärd med buss till Melleruds hembygdsmuseum och släktarkiv samt Dalaborg med lunch på Wärdshuset på Dal. Reseledare LarsOlof Lööf.
- 23.10 Kvällsmöte. Banktjänstemannen Hans Tiselius skildrade sina minnen från uppväxtåren på trettioalet med rubriken "Min barndoms Bohuslän".
- 21-23.11. I föreningslokalerna på Postg 4. Öppet hus och utställning.
- 23.11 Ordinarie höstmöte i Göteborgs Stadsmuseum åtföljt av firandet av föreningens 50-års jubileum. Se detaljerat referat i Västanbladet nr 1/97.

Övriga verksamheter:

Torsdagsgruppen: Arbetet med notiser för landsarkivet fortsätter planenligt liksom registreringen av personbeståndet i VSGF:s släkttavlor.

Biblioteket: 635 besök under året, bokbeståndet nu drygt 4.800 volymer.

Julmarknaden: Traditionellt deltagande i Kronhuset.

Västanbladet: Utkom med fyra nummer, varav nr 4 var ett jubileumsnummer.

Styrelsen framför härmed sin tacksamhet för medlemmarnas stora intresse och allt arbete de nedlagt för föreningen under det gångna verksamhetsåret samt för alla ekonomiska bidrag och gåvor som kommit föreningen till del.

ETT VARMT OCH HJÄRTLIGT TACK!

LarsOlof Lööf

120g.

UR INNEHÅLLET I NR 2/97

sid
VERKSAMHETEN 1996.....1

MÖTESKALENDER.....3

BOKSLUT 1996.....4

LarsOlof Lööf: FRÅN GAMLA
GÖTEBORG.....6-7

EFTERLYSNINGAR.....7

Maj Löfgren: C. F. VON SYDOW
bokanmälan.....8

Annika E. Hulander:
SILVER FRÅN HAVET.....9-11

Johan von Sydow:
ONASALASLÄKTEN
CULLBERG, bokanmälan .12-13

RIKSSTÄMMAN 1997.....13

Peter von Holten: UTDRAG
UR NORDWEST ZEITUNG . 14

Johan von Sydow:
LANDET RUNT.....15

Maj Löfgren: GAMLA SOCKEN-
STÄMMOPROTOKOLL....19

VÄSTANBLADET

Postgatan 4, 411 13 GÖTEBORG

Tel 031 - 13 12 26 (torsd 10-14)

Postgiro 24 23 85-3

Ansv. utgivare: Per Liljeström, 0302-131 91

Vänskapen 3e, 443 34 LERUM

Redaktionskommitté:

Johan von Sydow, 031 - 40 69 27

Fagerängsgatan 3, 412 70 GÖTEBORG,

Per Liljeström samt Elisabeth Ahldin Dahl,

031 36 56 43, Gryningsv 73, 433 48 Partille

Årsavg. inkl. prenumerationsavg.=kr 135:-/år

VÄSTRA SVERIGES GENEALOGISKA
FÖRENING

Styrelsen 1997

Ordf. LarsOlof Lööf, 031-24 16 15

Linnégatan 34, 413 04 GÖTEBORG

V.ordf. Tommy Näzell, 031-38 08 58

o bibl. Klarbärsv.18, 435 43, MÖLNLYCKE

Sekr. Joel Holger, 031- 40 85 20, Lilla

Danska Vägen 2, 412 74 GÖTEBORG

Kassör Maj Löfgren, 031- 51 26 40

Nansensg 25, 417 19 GÖTEBORG

Klubbm.Stina Börjeson, 031-25 75 55

Segerlindsg 26, 416 53 GÖTEBORG

Övriga Ingegärd Almquist-Persson

031-28 37 29, Karmosing 11,

421 65 VÄSTRA FRÖLUNDA

Birgitta Matsson, 0300-412 13

Kornvägen 4, 430 33 FJÄRÅS

Örjan Nordmalm, 031-20 57 27

Bohusg 24, 411 39 GÖTEBORG

Ewert Arwidsson, 0520-707 39, Göte-

borgsv 91 A, 461 54 TROLLHÄTTAN

Suppl. Karin Holger, 031-40 85 20, Lilla

Danska Vägen 2, GÖTEBORG

Sybil Winell, 031-16 05 95,

Föreningsg 16 E, 411 27 GÖTEBORG

ISSN - 1102 - 4453

Tryck: PR-Offset, Kroksläts Fabriker 34,

Mölnadal

Offsettryck

809.

vi möts

MEGLEMI

DU tänker väl på att det är DU som är föreningen.
Utan DIG blir det ingen verksamhet!

VÅREN 1997

TISDAGEN DEN 15 APRIL KL 18.00 i IOGT-NTO:s lokaler på Första Långgatan. Föreningskväll med föredrag av ing Per Liljeström och civ ing Allan Palmgren: "Släktforskning och datorer". *Förtäring till självkostnadspris. 45:-*

LÖRDAGEN DEN 24 MAJ. Vårutfärd till Östergötland och Vadstena med följande program:

Kl 07.00 avresa från Exercishuset vid Heden. Efter en kaffepaus på Kroatorpet i Huskvarna ankommer vi kl 11.00 till Vadstena.

Kl 11.00 - 12.00 tid för forskarbesök på Landsarkivet i Slottet eller promenad längs Vätternstranden alt. i staden.

Kl 12.00-13.00 lunch på Vadstena klosterhotell.

Kl 13.15 - 14.45 visning av landsarkivet, kanske även ytterligare forskarmöjlighet.

Kl 15.00 - 16.30 guidad visning av Klosterkyrkan och Bjälboättens plats.

Kl 16.45 avresa från Vadstena till Röks kyrka och Rökstenen varefter vi påbörjar hemresan. Kl 18.00 har vi möjlighet till en kaffepaus vid Brahehus slottsruin.

Ca kl 21 återkomst till Göteborg.

Pris: 320 kr (med 30 deltagare). I denna kostnad ingår allt utom det eventuella kaffe, eller liknande, som vi önskar inta vid Brahehus på återresan.

HÖSTPROGRAMMET meddelas i nummer 3 av Västanbladet.

ANMÄLAN om deltagande i VSGF:s möten görs senast 3 dagar före respektive program till Stina Börjeson tel 031-25 75 55 eller LarsOlof Löof tel 031-24 16 15.

Vårutfärden anmäles senast den 17 maj.
Anmäl Er i så god tid som möjligt! Välkomna!

FRÅN GAMLA GÖTEBORG

Aron Jonason del II

I nummer 3/1996 skrev jag något om Aron Jonasons ungdom och första erfarenheter som fotograf. Denna första ateljén på Drottninggatan 58 avvecklade han i januari-februari 1871. Det skedde säkerligen delvis som en följd av att system Pauline gifte sig; hon hade förmodligen varit den som direkt drev verksamheten.

Större delen av 1870-talet arbetade Aron Jonason sedan som journalist och var en del av somrarna i Marstrand som badgäst hos svågern Gottfrid Lovén och system Pauline. I samband med att Aron på våren 1879 gifte sig med Karin Dryselius (1856-1923) började han också fotografera professionellt igen. Kanske behövde han nu de extra inkomster som han på detta sätt skaffade?

Den ateljé han nu öppnade - den 1 juli 1879 - låg på Södra Hamngatan 29 och gick under namnet A Jonason & Co. Vem "& Co" var under åren 1879-88 har jag aldrig kunnat utröna, men foton signerade på detta sätt kan dateras mellan dessa år. Eftersom han kom att bli verksam under mycket lång tid är just dessa små detaljer viktiga för att kunna tidsfästa porträtt.

1888 flyttade han ateljén till Södra Hamngatan 43, mitt emot Brunnsparken. Nu kallas firman bara A Jonason på kartongerna. Till denna adress, mitt i hjärtat av Göteborg, vet säkerligen många att förknippa Jonasons verksamhet. Hur denna byggnad såg ut fick vi för inte så länge sedan se, genom ett foto

i Bengt Öhndanders spalt i GP. Huset blev med tiden mest känt för att det hyste Beyers blommors butik.

Förvisso hade de tidigare ateljéerna varit inredda just för fotografi och fullt funktionella, men den här gången fick han en ateljé helt efter egna ritningar. Övervåningen i Optiker Langes hus inreddes i sin helhet för fotoverksamheten och efter Jonasons idéer. Kung. Hofvotograf blev han 1887. Porträtt tagna efter denna tid bär alltid denna titel på kartongen, de är således ganska sena i den totala produktionen. I Fotografisk Tidskrift 1891 har den Jonasonska ateljén erhållit en ingående beskrivning. Studion var ovanligt stor, 13,5 m lång och den kunde dessutom förlängas till 21 m. Av artikeln framgår dessutom att det var ett stort företag som Jonason basade över. Cirka 16 personer var sysselsatta i firman!

Någon gång 1908-09 flyttade han verksamheten till Östra Hamngatan 39 (där det ligger ännu idag) och 1912 överlät Jonason firman till sin mångåriga medarbetare Harald Holmqvist.

En myckenhet av foton har skapats i och genom denna ateljés verksamhet. Huvuddelen utgjordes givetvis av porträtt. Den Jonasonska firman var borgerskapets poträtteleverantör framför andra, det kan man utan tvekan säga. Säkerligen bidrog Aron Jonasons ställning som "storvitsir" och hovfotograf till denna popularitet. Den

Oscarianska eran var förvisso den senaste med mycken och tydlig vurm för monarken och monarkin.

Förutom dessa resultat har också från Aron Jonasons ateljé skapats mycket dokumentärt foto, med statyvtäckningar, André-expeditionens avseglande osv. Dessutom fick Jonason 1898 museistyrerelsens uppdrag att dokumentera Göteborg. Vilket han gjorde ganska omsorgsfullt. Resultatet kan ännu beses i museets arkiv på Norra Hamngatan 12. En vacker rad bilder är samlade årsvis i de "Drottalbum", foton från Oscar II:s somrar på Marstrand och i den Bohuslänska skärgården, som troligen; förutom till kungahuset, gavs till speciella vänner och besökare i den kungliga sviten under dessa år.

En hel rad av sedermera på andra platser kända fotografer har ursprungligen börjat sin verksamhet i Aron Jonasons ateljé. C W Ranch 1866 - sedan verksam i Varberg; Oscar Hakelier 1869 - sedan verksam i Örebro,

Carl Wilhelm Roikjer 1870 - sedan verksam i Alingsås osv.

En hel släktklav av fotografer kan också identifieras kring Aron Jonason. 1881-82 arbetade Gustaf Fredrik Diehl (1847-1904) i ateljén. Diehl var sedan fotograf i Viborg och Helsingfors. I sitt andra äktenskap var han gift med Maria Dryselius (1859-1926), en syster till Arons hustrun Karin. Alb. Rahmn (1871-1947), verksam i ateljén 1894-98, var gift med en tredje syster Dryselius, Elin D. (1866-1908). Rahmn blev senare en mycket känd fotograf i Malmö och Lund. År 1900 arbetade systerdottern Elin Lovén (f 1873) i ateljén och hennes syster Ebba Lovén (f 1868) blev gift med den store och mycket kände fotografen Wilhelm Eurenium jr (1863-1925). Fotograf Eurenium var verksam i Göteborg 1888-98 men hade sedan ateljé i Karlskrona.

Aron Jonason avled 1914 och hans och Karins grav kan beses på gamla Mosaiska begravningsplatsen på Stampen.

Lars Olof Lööf

VÅRA LÄSARE EFTERLYSER

☛ Sökes uppgifter om

Håkan Rafstedt f enl dödboken 1733. Han dog 1785 i Laholm, där han var bödkare (tunnbindare). År 1765 gifte han sig i Laholm med Lovisa Christina Schröder "den lilla jungfrun uti staden", som prästen skriver. Hon var född 1748 i Aridsläge, Brunnsby sn (M) och dog 1796 i Helsingör, Danmark på hemresa från Tyskland.

Är det någon som vet var Håkan kom ifrån (var han föddes) och vilka som var hans föräldrar? Varje liten upplysning om honom eller någon som kan vara släkt med honom (någon Rafstedt) emottages tacksamt.

Skriv till Västanbladets redaktion för vidarebefordran till sökanden och publicering i kommande nummer av bladet eller direkt till Lilian Gimmell, Axgatan 48, 431 40 Mölndal tel 031 - 2783 32

Christian Fredrik von Sydows ättlingar

Anmälan av Maj Löfgren

ISBN 91-630-4777-2

Johan von Sydow har i bokform sammanställt en krönika över sin släkt, där anfadern är Christian Fredrik von Sydow, varför boken domineras av beskrivningar av hans ättlingar såväl på mans- som kvinnsidan. Inledningsvis berättas om den äldste kända medlemmen, David Sidow, som kom till Sverige och Kalmar år 1725, samt hur namnet blev von Sydow.

Släkten var utfattig när den kom till Sverige, men Christian Fredrik fick hjälp av inflytelserika personer till en tjänst som inspektor på ett frälsegods i trakten av Kalmar. Han var gift två gånger och fick 14 barn varav 10 uppnådde mogen ålder. Den genealogiska sammanställningen har till stor del möjliggjorts genom att enskilda medlemmar av de olika släktgrenarna kunnat besvara Johan von Sydows frågor för komplettering av underlaget. Trots datorstöd blir omdömet att Johan von Sydow utfört en enorm arbetsprestation med att få alla kända efterkommande till Christian Fredrik på sina rätta platser, inte bara inom släkten von Sydow, utan också inom med denna lierade släkter, varav många medlemmar är kända för sina insatser i det svenska samhället, namn som Wallenberg, Palme, Söderberg, Kreuger, Hammarskiöld m fl. Släkten har dessutom förgreningar i länder som Danmark, Tyskland, Polen, Norge, Spanien, Amerika m fl.

Ättlingar och ingifta redovisas överskådligt i tabellform som kompletteras av kortfattade beskrivningar av flera med släkten von Sydow befryndade släkters ursprung.

Boken innehåller också några stamtavlor

inom släkterna von Sydow, Wallenberg, Palme m fl.

I slutet av boken återfinns ett utdrag av ett protokoll från en rättegång 1766-1767 beträffande släkten von Sydows adelskap. En person i Christian Fredrik von Sydows bekantskapskrets hade angivit honom för att olagligt ha använt sitt släktsigill med sköldemärke och öppen hjälm. Han blev av åklagaren stämd inför Norra Møre häradsrätt i Kalmar län. Genom uppvisande av intyg från den prussiska staden Johannisburg att han härstammade från den prussiska adliga familjen von Sidow, blev utslaget ett frikännande i häradsrätten.

Från historikerhåll utfördes 1934 en noggrann granskning av rättegången, Johannisburgerurkunden och domstolens utslag från år 1767 varvid släktens utländska adelskap ifrågasattes. Johan von Sydow har tagit del av handlingarna och är övertygad om att Norra Møre häradsrätts utslag och Johannisburgerurkunden ej bestyrker att CFS var av utländsk adlig släkt.

Sammanlagt innehåller den inbundna boken 557 sidor varav c:a 70 sidor utgör ett rikt personregister med över 6.500 namn.

I ett arbete av så stor omfattning tillkommer ändringar och tillägg vid redigeringen. Dessa har mycket förtjänstfullt redovisats.

Slutomdömet om boken blir att den är lätt att söka i tack vare det utförliga registret, så den, som vill lära känna sambandet mellan släkterna har mycket god nytta av den, och Johan von Sydow har all heder av det arbete som han här har lagt ner.

Boken säljes av författaren tel 031-406927.

Silver från havet

Av Annika E. Hulander

Så långt tillbaka i tiden man kan minnas har sillen -*Clupea harengus*- gått till vid våra kuster. De första människorna som levde vid kusten försörjde sig i huvudsak på vad havet kunde ge.

Sillen medförde ett ekonomiskt uppsving redan under medeltiden - den första kända sillperioden började i slutet av 900-talet - men 1556 sägs vara begynnelseåret då sillen plötsligt började visa sig i den bohusländska skärgården i sådana mängder att man först inte kunde ta vara på den. Denna sillperiod varade fram till 1590. En andra, kortare, inträffade mellan 1662 och 1673.

Därefter kom mellan 1748 och 1808 den sillperiod som blev ekonomiskt mest givande i det svenska västkustfiskets historia och som brukar kallas "Det stora sillfisket".

Fisket regleras

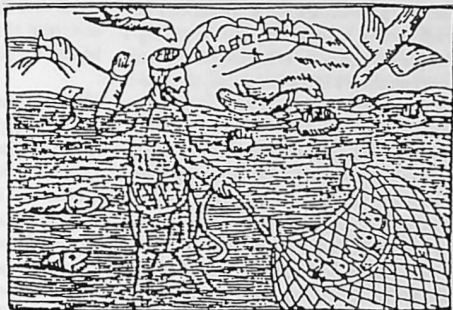
Enligt en förordning från 1561 bestämdes att Marstrand skulle bli centrum för den affärsmässiga delen av fisket och för kontrollverksamheten.

1666 utfärdades ett fiskerireglemente med föreskrifter om hur fisket skulle organiseras. Där föreskrevs bl. a. att sillen fick föras i land, saltas och packas endast på 5 platser: Göteborg, Kalvsund, Marstrand, Gullholmen och Lysekil, samt att utländska köpmän inte skulle få rätt att delta i fisket. Tillsynsmän såg till att fisken blev rätt behandlad.

Fångst och tillvaratagande

Det dröjde ett tag innan man fullt kunde utnyttja fångstmöjligheterna med hjälp av fiskelag, båtar och redskap. Sillen gick till i sådan mängd att man först måste kasta en del av fångsten tillbaka i sjön.

Fångstperioderna varierade mellan 10 - 50 år. Tillgången var säsongsbunden, 2 - 4 månader på hösten eller vintern. Man fiskade med landvad/not, - ett långt tätt knutet nät som hölls sträckt i lod med flöten och sänken och halades av rep i en halvcirkel från roddbåtar, ett vadlag. Vaden drogs sedan mot land och man fångade in sillstimmet.

Fiskare som drar not, ill. ur Olaus Magnus Historia.

Adelsmän såväl som borgare och bönder lät bygga bodar för förvaring av och behandling av sillen. Flera av dessa bodar ägdes av folk långväga ifrån, t.ex. Oslo, Malmö och Köpenhamn.

I det första skedet av 1700-talets sillfiske var insaltning det enda sättet att ta tillvara fångsten. 1762 fanns det 252 salterier i länet,

bl a ett på Amiralitetsvarvet, med en årlig saltning av 230 000 tunnor. Nära hälften härav kom från salterier i Göteborg. Som allra mest kom den årliga insaltningen att uppgå till en halv miljon tunnor. Sillen rensades, lades i kar för att blodsaltas i 2 - 8 dagar och packades sedan i tunnor lager på lager med salt emellan. Även färsk sill såldes, men i mindre kvantiteter, ty det "normala" tillståndet var saltad sill. Så hade man gjort i århundraden.

Senare gick den övervägande delen av sillen till trantillverkning. De flesta salterierna låg då på Orust och Tjörn i anslutning till trankokerier. I kustbygden hade fiskare och bönder sedan länge kokat tran av fisklever för husbehov. Från 1760-talet började man att göra detta i större kvantiteter och trankokerier utvecklades. De flesta låg i skärgården i närheten av fångstplatserna med koncentration i södra Bohuslän, Orust och Tjörn som nämnts, samt Norra och Södra Inland.

Stora anläggningarna ägdes av köpmän eller godsägare med namn som Alströmer, Campbell, Ekman och Sahlgren. De största salterierna och trankokerierna var belägna på Stensholmen och Rörholmarna.

År 1796 uppgick tillverkningen till cirka 64000 fat. Av en tunna färsk sill utvanns max. 20 liter tran, beroende på sillens fetthalt.

Miljöpåverkan

Till en början kokades tranen i ganska små kittlar av järn eller koppar. Senare övergick man till kittlar av koppar med överbyggnad av trä, vilket gav större rymd och minskade risken för överhettning. Att koka och skumma sillen tog minst 6 timmar. Det grums

som blev över vid kokningen hälldes först ut i havet. Strider uppstod mellan trankokeriägare och dåtidens miljövänner som ansåg att grumset var till skada för bl a fisket, och utgjorde en smittohärd. Striden pågick i 15 år med ömsesidiga uppvaktningar hos myndigheterna i Stockholm. Man kan säga att detta var Sveriges första miljödebatt!

Det hela slutade 1799 med den s k "Trangrumsakten" som innebar ett förbud mot att släppa ut avfallet. Flera kokerier var tvungna att lägga ned sin verksamhet, då de ej hade råd, lust eller möjlighet att följa föreskrifterna att gräva ned grumset eller anlägga s k grumsedammar.

Andra negativa sidor med kokerierna var att de slukade enorma mängder bränsle - den redan glesa bohusländska skogen blev hårt åtsatt - och de stank.

Sillfiskets betydelse för vårt land

Sillens skapade nya arbetstillfällen. Själva fisket gav ökad sysselsättning åt strandsittare och kustbönder. Till salterier och trankokerier behövdes tusentals säsongsarbetare. Efter avslutat skördearbete sökte sig ogifta lantarbetare av båda könen till bohuskusten - de "gick på sillen".

En verksamhet som utvecklades starkt på grund av sillsalterierna och trankokningen var tunnbinderiet. Sillen packades och fraktades i tunnor av bok. De flesta salterier och trankokerier hade egna tunnbindare, s k "kypare". Tunnvirke levererades från bok- och ekskogarna i Sydsverige.

Sillfisket gjorde Göteborgs och Bohuslän till ett av de mest betydande länen i rikets hushållning. Sill och tran blev nu de viktigaste exportvarorna näst järnet och föreskogprodukterna.

Handel med fisk, ill. ur Olaus Magnus Historia.

Sill fördes upp till Bergslagen, som med sina järngruvor, hyttor och hamnarverk då var vår enda egentliga industriella bygd. Silltunnorna blev en naturlig returfrakt på de tomma foror som forslat järnet ned till handelsmännens lagerhus.

Viktiga exportorter var hamnar vid södra Östersjön, samt Holland och Nordtyskland. Man exporterade även till Irland. Salt importerades från Medelhavsområdet, bl.a. från St. Ybes och Cagliani.

Tranen användes som belysningsolja såväl i Sverige som utomlands. Gatlyktor i Paris och helgonbilder i Spanien lystes upp av svenskt tran. Dessutom var tran användbart

vid skinnberedning och som bindemedel i färg. Falu rödfärg började sätta färg på de grå bohusländska stugorna just under 1700-talets sillperiod! Silllake kunde även brukas som impregneringsmedel.

Den sista stora sillperioden inträffade 1877 - ca. 1900. Januari 1878 kallades för sillmånaden, eftersom man sedan nyårsdagen talat om sill, skrivit

om sill och spiset sill utan återvändo!

Den tekniska beredskapen var vid 1900-talets början bättre än när sillen slog till inför 1700-talets fiske. De bohusländska fiskarna kunde nu söka sillen ute till havs och dit förlägga fisket. Insaltningen fick mindre ekonomisk betydelse men fortfarande exporterades sill till Norge, Holland och Skottland. Färsk sill exporterades också, och man konserverade en del av sillen genom rökning och pressning.

Den bohusländska sillen var en välkommen skänk till det svenska folkhushållet, och benämndes i folkmun ofta "fattigmans fläk".

Annika E. Hulander

PÅMINNELSE

Bäste medlem

Vid genomgång av föreningens medlemsförteckning har vi funnit att några medlemmar har glömt att betala avgiften för 1997. Kanske har någon flyttat utan att vi känner till den nya adressen?

Vi ber Dig som av någon anledning inte betalat att sända in årsavgiften kr 135:- på postgiro 24 23 85-3.

Tack på förhand!

Styrelsen

ONSALASLÄKTEN CULLBERG av Tor Cullberg

Eget förlag. ISBN 91630-4197 - 9. 1996.

Bokanmälan av Johan von Sydow

Den inte minst i västra Sverige kända släkten Cullberg har genom denna bok blivit noga utredd. Den förste kände stamfadern var sjömannen och lantbrukaren Lars Olofsson i Sevekulla i Onsala, född 1681 och död 1760. Han hade 8 barn men endast ett av dessa, Andreas Larsson Kullberg, kom att föra släkten vidare. Numera är släkten spridd från Malmerberget i norr till Ystad i söder - som det står i undertiteln till boken.

Med hjälp av ett stort antal personer, Cullbergättlingar eller andra, har författaren - Tor Cullberg, postmästare och engagerad genealog i Hemsjö och Alingsås - vid mogen ålder men med bibehållen full andlig spänst gått till verket att utreda denna släkt och med den lierade släkter. Här kan man som i en del liknande utredningar, där alla ättlingar, alltså på både mans- och kvinnostråden tagits med, sätta ett litet frågetecken (alltså litet) till om alla dessa ättlingar skall hänföras till släkten Cullberg - Lars Olofssons i Sevekulla släkt hade kanske varit mer exakt - men eftersom författaren kan luta sig till många analoga företeelser i den släkthistoriska litteraturen kan det släktbegrepp som här använts försvaras.

Släktnamnet är Cullberg med C men som författaren angivit i inledningen stavar många namnet med K.

Släkt'-medlemmarna har redovisats i tabellform, och hänvisning till faderns tabellnummer underlättar anknytningen bakåt. Yngre personer har - naturligt nog - inte fått

någon längre text, äldre och de i bortgångna generationer desto längre.

Grunduppgifterna, födelse- och dödstid och församling (där modern är skriven vid nedkomsten), är noga redovisade, liksom bostadsort och telefonnr. Men andra biografiska uppgifter har också redovisats, även omdömen om vederbörande av typ "August var det personifierade lugnet och godmodigheten etc" (tab 162). Vissa personer, som t ex Birgit Cullberg, den kända koreografen, och Andreas Cervin, färgstark rådmann i Göteborg, och några till har ägnats särskilt stort utrymme. Birgit Cullberg, still going strong, har beskrivits på fem sidor, bl a finns en förteckning över en stor del av de baletter hon med stor framgång skapat och framfört (hennes make, skådespelaren Anders Ek, d 1979, har inte ägnats mer än några rader).

Om Andreas Cervin, näst äldst bland de många (16) barnen till kyrkoherden och prosten i Halmstad Reinhold Cervin och hans hustru Maria Cullberg, skildras bl a omständigheterna kring valet och utnämningen av borgmästare vid Göteborgs rådhusrätt, som blev mycket omskrivet i den göteborgska dagspressen på sin tid (1944). Beskrivningen av Andreas Cervin skulle måhända även kunnat omfatta dels hans rakryggade hållning inte bara i de samhällsfrågor han var engagerad i utan också i fysisk mening (han hade fö som ung deltagit i den stora svenska gymnastikgruppen vid de olympiska spelen i London 1908 och dels

framför allt och det somgjorde honom mest känd, hans beslut som överexekutor i Göteborg att vägra att kvarstadsbelägga 10 norska fartyg, som låg i Göteborgs hamn. Den karaktäristik av Cervin som lämnats i boken överensstämmer med den bild jag fick av honom under den tid - i början av 1950-talet - då jag hade förmånen att tjänstgöra på hans avdelning vid rådhusrätten.

Men det finns många andra kända personer i bokens stora persongalleri, t ex bröderna Oscar Cullberg, kyrkoherde och prost i Oskar Fredriks förs. i Göteborg, Harry Cullberg, som var rektor i Sigtuna, och John Cullberg, biskop i Västerås. Många andra präster finns (bl a var tre av Andreas Cervins bröder präster). - Om några vore kanske en utförligare biografi motiverad, t ex Carl Blocks son Bertil Block. En titt i 'Vem är det'

eller annan uppslagsbok kunde ha lämnat stoff för fler uppgifter.

Men släkten är fra en sjökaptenssläkt, en av de många som gjort Onsala så känt: såväl stamfadern Lars Olofsson, som hans son Andreas Larsson Kullberg och dennes söner var sjökaptener, eller, i ett fall, styrman!

Boken är rikt illustrerad, har både person- och geografiskt register och har en utförlig källförteckning. Den är inbunden och layouten är tilltalande.

Jag har hittat en del små fel- vilken författare går fri från sådana- men jag finner dem relativt ointressanta. De förtar på intet sätt helhetsintrycket av en mycket noggrann släktöversikt och en välskriven bok.

Allt som allt ett gott tillskott till den genealogiska litteraturen som Tor Cullberg har all heder av.

Johan von Sydow

OBS!

**Riksstämman och
Släktforskar dagar i Helsingborg
13 - 14 september 1997**

OBS!

Inbjudan

Helsingborgs Släktforskare- och Bygdeförening och Kullabygdens Släktforskare anordnar i samarbete årets arrangemang i Helsingborg. Släktforskar dagarna kommer att äga rum på konferens- och nöjesanläggningen Sundspärlan i Helsingborg.

Utom Sveriges Släktforskarförbunds riksstämman som äger rum på lördagen den 13 september kl 13.00-15.00 erbjuder forskardagarna både utställningar och intressanta föreläsningar.

Preliminärt program

Fredagen den 12 sept

Utfärd till Kullabygden

Lördagen den 13 sept

Arkiv i svenska Pommern - fil dr Rainer Schwenke

Mina förmödrar - journalisten Ingrid Schrewelius

Danska arkiv - arkivarie Finn Andersen

Söndagen den 14 sept

På resande fot - arkivarie Elisabeth Reuterswärd

Slaget vid Lund - arkivarie G Larsson

Forskning i Danska arkiv - arkivarie Anna Svenson

Sjömansarkiv - arkivarie K-O Persson

Båtsmän - arkivarie Göran Larsson

Utdrag ur Nordwest Zeitung 9/8 1994 (översättning)

Insänt av Peter von Holten

Genealogi-Centralen i Leipzig hjälper släktforskare.

För människor som söker sin identitet är familjehistoriken av betydelse. Därför har släktforskare vid den tyska centralen för genealogi i Leipzig de första månaderna i år haft lika många besökare som under hela året 1989, meddelar chefen för myndigheten Volkmar Weiss. Dagens sachsiska Landesoberbehörde (högsta myndigheten i Sachsen) har avslutat sin skuggtullvaro vid den tidigare riksdomstolen och hälsar sedan januari alla intresserade välkomna i ett eget hus.

Den som i detalj arbetar med sin stamtavla har hjälp av den 1904 grundade inrättningen "Centralen för tysk person- och familjehistoria" - här lagras kvarlåtenskapen från Reichs-sippenamt (rikssläktnyandigheten) i Nazi-regeringen som med början av 1934 systematiskt lät på film kopiera kyrkböckerna - först i östprovinserna Schlesien till Ostpreussen, senare även i det övriga Tyskland samt i "tysk-bebodda utlandet". Här i Leipzig finns ett tämligen omfattande arkiv av födelse-, bröllops- och dödsdata av tyskar från och med 1550 till 1874. De aktuella dokumenten ligger i de kommunala arkiven hos pastorsexpeditionerna resp. borgerliga myndigheterna.

I det omfattande specialbiblioteket finns till förfogande för släktforskarna bl a ca 30.000 band av samtliga viktiga tyskspråkig publikationer inom genealogin, den s k läran för härstammingsförhållanden. Till detta kommer 600 ortsfamiljeböcker, som belyser familjeutvecklingen i orten samt en förteckning av likpredikningar över berömda avlidna. Lekmannen kan informera sig i biblioteket om hur man utarbetar en släkttavla eller biografi. Dessutom föreligger berömda släkters historia som Herder, Lessing, von Weizsäcker och många adliga som "förebild" dvs exempel.

Numera kommer dagligen upp till tio besökare för att i läsesalen få fram personligt intressanta fakta ur gamla dokument.

"Det krävs en lång inarbetningstid för att kunna läsa kyrkböckerna", säger Weiss. Skriftliga förfrågningar kan den lilla inrättningen med endast sju medarbetare inte besvara. Dagligen kommer ca 40 brev med rörande innehåll. Dock hjälper medarbetarna gärna besökarna även om det enbart skulle finnas små, små detaljer ang. släkten.

Adress: Sächsisches Staatsarchiv Leipzig (Tel 00949-341-2555551)
c/o ABT Deutsche Zentralstelle für Genealogie
Schongauer Str 1, D 04329 Leipzig

LANDET RUNT

Ur olika medlemsblad av Johan von Sydow.

Västanbladet fortsätter att kortfattat redogöra för läsvärda och intressanta artiklar ur medlemsblad för släktforskarföreningar både i Sverige och övriga Norden. I detta nr avslutas året 1995 och 1996 påbörjas. Medlemsbladen finns tillgängliga på VSGF:s bibliotek, Postgatan 4, Göteborg.

SLÄKTFORSKAREN. Västerbergslagens Släktforskarare.

Nr 55, juli 1995. Kjell Vadfors skriver om Rämungskungens (Göran Olsson, f på 1500-talet) ursprung. - Och är man ättling till Wellam Beneux (Bononi) ombeds han/hon skriva till Jon Pallin Betesgatan 10 E, 4 tr, 784 41 Bolänge.

Nr 56, 1995. Numret handlar till största delen om Malingsbo bruk, förteckningar finns om ägare till Malingsbo bruk, smeder vid bruket 1786-95 och över brukspredikanter och kyrkoherdar i Malingsbo 1745-1899.

Nr 57, 1995. Temat i detta nr är Klenshyttans gamla bergsmansby mellan Ludvika och Grängesberg. Byalängder för byn redovisas för åren 1650-70.

SLÄKT OCH HEMBYGD. Åsens Hembygds- och Släktforskarförening.

Nr 12, 1995. Grund Stig Olsson skildrar Bertals Olof Pettersson, en gårdsfarihandlare från Åsen (1845-1923).

SLÄKTFORSKAREN. Söderslättis Släkt- och Hembygdsforskarförening.

1995/1. Eva Dalin skriver under rubriken 'Död i Finland' om söderslättiskrigare i ryska kriget (1788-90). - Förteckning redovisas över inventerade gravstenar på Kyrkoköpinge kyrkogård. - I en osignerad artikel beskrivs 'Fort och gammalt' i Vemmenhög's härad, Öhnnarps socken.

1995/2 'Fort och gammalt' har i detta nr under rubriken Örsjö socken. - Om 'Nidingsmordet i V. Vemmerlöv' skriver Eva Dalin. Händelsen inträff-

fade den 12 april 1767. - Gravstenarna på Oxie kyrkogård, som inventerats, redovisas. Artikelnen avslutas med skalden Anders Österlings dikt Lantlig kyrkogård (ur Idyllernas bok 1917). - Utdrag har gjorts ur en reseskildring från år 1759 (Abraham Abrahamsson Hülphers resa).

SLÄKTSPEJAREN. Vasanejdens Släktforskarare rf.

Nr 1/95. Här finns ett foto av Sven Dufvas - Johan Zacharias Bång - grav på Vilhelminas Kyrkogård i Lappland. - Göran Berglund skriver om Biskop Nikolaus i Linköping, d 1391.

Nr 4/95. Ewald Lager skriver om 'Asproth-Wargelin i sägner och urkunder'.

VÄRMLANDS ANOR. Värmlands Släktforskarförening.

1995:1. En skildring av 'Överfallet på Jerpset i Eidskog' (det hände 1808). - Bengt-Olof Haglund skriver om 'Fältjägaren Frid (som) var min farfars far'.

1995:2. 'Överfallet på Jerpset i Eidskog', del 2, nu med författarnamn, Bernt Karlsson. - Sten Nyborg skriver om 'Släkten Steinfeld från Älgå'. - Och så skildras i en lång artikel 'Ernst Moritz Arndts resa i Värmland 1804', okänd författare.

1995:3. Forts. på artikeln om 'Ernst Moritz Arndts resa i Värmland 1804'.

1995:4. Signaturen BGM skriver om kungaarkiven i Sverige, som finns på tre ställen, koncentrerat referat av ett föredrag av doc. Ingemar Carlsson. - Lars Otto Berg skriver om Värmlandsmaterial i Uppsala landsarkiv.

VÄSTGÖTAGENEALOGEN. Västgöta Genealogiska Förening.

1995:1. Temat för numret är Blandat. Henry Carlsson i Tidaholm skriver om 'Korpralsöden från Karleby'.

1995:2. Temat är denna gång Ale. - Lennart Persson, Nils Samuelsson, Ove Nilsson, Kerstin Öberg och Ingela Hultgren skildrar Ale - kulturbygd vid Göta älv. - Elsa Björling skildrar hur släkten Björling (med rötter bl a i S. Ving vid Ulricehamn) återförenas.

1995:3. Tema: Rackare, bödlar mm. - Eric Carlsson skriver om 'Rackaren, den lägste på samhällsstegen' och Lennart Skattom 'Bödeln i Bollebygd'. - Om 'När emigrationen drabbade Bälinge' skriver John Hallqvist.

1995:4. Temat är Tidaholm. Sture Eklindh skildrar Tidaholm - historia och nutid. - Kjell Åberg skriver om 'En häradshövding för Marks härad från 1659'.

SÖDERSLÄTTANOR.

Av dessa, nr 6 kom 1993, nr 7 1994 och nr 8 1995 kan nämnas Edvard Perssons (presentation onödig) fader Anders Perssons anor (i nr 7) som framforskats av Gert Pålsson i Trelleborg.

SÖDERTÄLJE-PROBANDEN. Södertälje släktforskarförening.

Nr 114, 1995. Anna-Stina Strandin Freij erinrar i en artikel om att det 1995 var 50 år sedan statssystemet avskaffades.

Nr 115, 1995. Rolf Hedlund skriver om Indelningsverket.

Nr 117, 1995. K-E Ferner skriver under rubriken 'Från min forskning' om ett besök i Tolvfors bruks arkiv, numera förvarat i Gävle kommunarkiv.

1996

ALINGSÅS SLÄKTFORSKARE. Alingsås Släktforskarförening.

Nr 1/1996. Märta Friedman skriver om 'Tattarna - vart tog de vägen?' en fortsättning från föreg. nr av tidskriften.

Nr 2/1996. Rolf Lundin uppmanar i en artikel: 'Missa inte dopvitnet.' - Pontus Möller skriver om 'Finska flyktingar i Sverige under stora ofreden'.

Nr 3/1996. Ingrid Ekman skriver om 'Emigrantjubileum 1846-1996'. Thor Sjöberg beskriver under rubriken 'Lantmåterihandlingar' om vad man kan få ut av kartor från ägostyckningar, jorddelningar, avsköningar, vägdragningar och ägobyten. - Nils Börjesson bidrager med en artikel, rubricerad 'Släktforskning - hur då?' Inledningsvis erinrar N.B. om en kungl. förordning 1749 om levnadsbeskrivningar, i vilken ståndspersoners anhöriga uppmanades att skriva levnadsberättelser om sina bortgångna släktingar. Artikeln som hämtats ur tidningen Kvällsstunden nr 7/96 slutar med ett citat av (den gamle och kloke) Cicero (106 - 43 f Kr). Gack, gode läsare, och läs artikeln! - Anna-Lisa Berglund skriver om 'Torpare', ett referat av författarens föredrag vid Släktforskarförbundets riksstämman 1995. - Populär Historia har gett stoff till en artikel om 'Svenska kolonier i Ryssland'. - Elisabeth Thorsell frågar: 'Internet - kan det vara något?'

ANKNYTTNINGEN. Nyköpings-Oxelösunds Släktforskarclubb.

Nr 1/96. Lena Andersson skriver om 'Släkten Audars arv - en blodsjukdom?' - Och Elis Härschhammar beskriver Myntmästare Marcus Kock (som levde 1585-1657). Denne anställdes av Gustav II Adolf, hans barn adlades med namnet Cronström. Släkten är utdömd men ättlingar finns i många kända släkter.

Nr 3/96. Margareta Stålbrand skriver om 'Litteratur om in- och utvandring'. - Gösta Pettersson beskriver tre grenadjärer i Svärta (i Södermanland). Gullik Dahlstedt har signerat en artikel om 'Wensjoes memoarer och Björksund' och Birger Eriksson en om 'Nyköpings kompani' som nästan utplånades (under Finska kriget 1741-42). - Och så presenteras vallon-ättlingen Anna Lisa Pousettes (1788-1853) anor av Majbritt Andersson.

Nr 4/96. Christopher von Warnstedt, den oförtröttlige, skriver om 'Medaljutdelning år 1799' - Och så informeras om att 'Släktforska i Finland - praktiska råd'. - Slutligen får läsaren en lägesrapport om det registreringsobjekt med hjälp av ALU-anställda som pågår om födda, vigda och döda i vissa socknar i Södermanland.

ALIR ANOR. Forskarföreningen Alir i Söderhamn med omnejd.

Nr 1/96. Love Jansson uppmanar i en notis 'Glöm inte faddramna.' - Bo Bjerknes skriver 'Borde jag heta Kauffeldt'. (Alternativet är Kaufeldt, lokaliseringen är Gjöviks gård vid sjön Mjösa i Norge)

Nr 2/96. Ulla Eriksson och Elisabeth Sundh redovisar resultatet av sina emigrantforskningar under rubriken 'Hur vi fann våra amerikanska släktingar'.

Nr 3/96. Med anledning av Gästrikre Hälsinge nations i Uppsala 350-års jubileum beskriver "Karin W" sedermera domprosten i Växjö Sven Baelter under rubriken 'Ett snille från Söderhamn'. - Sigvard Bodin skriver om Per Schenler - konstnär i Norrala. I en bilaga presenteras Schendlers antavla.

Nr 4/96. Lars Nylander i Mo socken skriver om 'Gränstvister mellan Mo och Trönö.' - Bengt Sundberg presenterar en antavla för sin farfar Per Sundberg (1859-1908), rådmän i Stockholm.

ANROPET. StorStockholms Genealogiska förening.

Nr 1/96. Peter Heimbürger skriver om 'Anders Gustaf Jonsson - ett emigrantöde'. - Chris Henning fortsätter redovisandet av böcker med geografisk begränsning under rubriken 'Sockengenealogier'.

Nr 2/96. Stig Molander skriver om (ej: avger) 'Självdeklaration från 1700-talet'. Christopher von Warnstedt skildrar Rikssadliga stockholmsätten von Streng.

Nr 3/96. Nya böcker - om stockholmstrakten - redovisas. - Jan Beckman beskriver Carl von Stenhagens almanackor från Poltava och Tobolsk 1709-1721, ett värdefullt tillskott till litteraturen om livet i ett dåtida krigsfängeläger. (Almanackorna finns i KB:s handskriftsavdelning.)

Nr 4/96. Nya böcker - om Värmland - redovisas. - Vera Pettersson skriver om kronolänsmannen och malmådern. Förf. nämner inledningsvis att bland hennes förfäder finns en länsmansdynasti, något som man då och då stött på i släktforskningen. - Chris och Peter Henning beskriver under rubriken 'En bergsjöynglings färd till Seattle' anorna till och självbiografin över Peter Henning och hans första levnadsår 1668-1688.

AROSIANA. Västerås Släktforskarklubb.

Våren 1996. Gunnar Lignell skriver om 'Pesten i Västerås 1710'. - En osignerad artikel handlar om 'Postgång i Västerbottens län 1724', illustrerad med en karta över gästgivaregårdar och skjutsväsen i länet. Publicerandet av denna karta manar till efterfölj! Bland Kuriosa kan noteras att Dagens Nyheter 1865 föreslagit att benämningen fröken skulle ersätta 'det förvridna' franska tilltalsordet mamsell; Aftonbladet och Göteborgs Handelstidning (?) instämde (allt enligt Västmanlands Läns Tidning)

Hösten 1996. Börje Brandhill skriver om 'Prosten Muncktells dagbok' som ger liv åt 1800-talets Irsta.

AN-SIKTET. Folkare Släktforskarförening.
Nr 1, 1996. Mikael Lejdeby beskriver (E A) Karlfeldts antavla tiden före kyrkböckerna.
Nr 2, 1996. Signaturen Barbro skriver om 'Soldater i Folkare kompani'. - John Winblad von Walter presenterar antavla för Christina Ulrika Ahlbom (1745-1777). - Birger Eriksson skriver om 'Livkompaniet (som) nästan utplånades. . .
Nr 3, 1996. Barbro Vikström beskriver Norns bruk (nära Hedemora).
Nr 4, 1996. Lena Berggren skriver om Mina fantastiska anmödrar'.

BORÅS SLÄKTBLAD. Borås släktforskarförening.

Nr 26, 1996. Nils-Olof Olofsson ger en presentation av Göta Hovrätts arkiv.
Nr 27, 1996. Rune Larsson skriver om 'Toarpspojkes dagbok, ämne för avhandling'. - Rolf Ekelund undrar över frågan 'Var Kejsarinnan Katarina I av Ryssland bördig från Toarps socken i Västergötland?'
Nr 28, 1996. Nils-Olof Olofsson redogör för en av bibliotekarie Lilian Andersson vid stadsbiblioteket i Borås gjord bibliografi över släktutredningar i Dalsland och Västergötland.
Nr 29, 1996. Ett utdrag av föredrag av Karl-Erik Friman om de första emigranterna publiceras. Forskningen var utförd av Frimans kusin Axel Friman i Göteborg.

DISKETTEN. Dis-Väst.

Nr 2/1996. Rolf Eknefelt skriver om Klockare. Han ger besked om en klockares uppgifter, löneförmåner etc.

Nr 3/1996. Stig Rahm skriver om 'Otto Ulrik Marin, vem var han?' - I en artikel om 'Klockare i Bohuslän' kan man läsa om bl a klockaren Esbjörn Påfvelsson Wikström i Bokenäs i Bohuslän.

Nr 4/1996. Irene och Rune Elofsson har bidragit med två artiklar: 'Släktforskning - detektivarbete?' och 'Australiensare på besök!'. Antavla för Margareta Helena Dahlberg, f 1857, fr Söderala, presenteras av Kerstin Brenton och Björn Molin.

GAMLA OCH NYA ANOR I NORD-VÄRMLAND. Nordvärmalands Släktforskarförening.

Nr 1, 1996. Detta är Nordvärmalands sf:s första nr, så färskt att medlemsbladet än så länge bara har ett arbetsnamn, se ovan. Innehållet i detta nr lovar gott för fortsättningen. Sålunda skriver Olle Gustafsson om torpet Finnbäckshult i Edsbyörke utskog, som liksom många andra torp är jämnat med marken. Nu minner en murad stenkällare och några vinbärsbuskar om att där bott människor, väl värda att beskrivas i en släktforskarförenings hävder. En sådan var Lars Nilsson, f 1826, som först var storbonde, den störste markägaren i Edsbyörke, men som genom att 'skriva på' som borgensman blev avkrävd vad gäldenären, det var nog flera gäldenärer, inte kunde betala, tvingades lämna gården och bli torpare. - Om Jöns Markusson-släkten skriver en okänd förf. - Och signaturen Hans skriver om 'Torpen på Wasseruds ägor'. Antavlor för några av torpama, Klemet Halvardsson i Bergeby, knekten Mats i Skalleby och Jon Klemetsson i Wadje kompletterar torpbeskrivningen. *Forts i nästa nr.*

OBS! TORSDAGSGRUPPEN
som arbetar med registreringsarbete för
landsarkivet i föreningslokalen, träffas varje torsdag
kl 10-14 under tiden 16/1 - 15/5 1997
VÄLKOMNA att besöka lokalen och biblioteket
under samma tid! Kaffe till självkostnadspris kl 11.45 - 12.30

Utdrag af Sockn Ståmo protoCollet
hållet den 16 April med Dalby För-
samling år 1813.

1:mo.

Uplästes Kungl. maj:ts Circulaire til Plur. Ven Consistorium af den 9 Dec. 1812, om Barnmorskors anskaffande hvilket redan förut i April månad blifvit såsom beredlse Församlingen förestält, men som man saknat Konungens Befallningshafvande Ombud vid Allmän utlyst Socken-Stämman så har, förr detta intet beslu härutinnan kunat tagas. Församlingens Invånare inser nogsamnt nyttan af Kongl. Maj:ts välgörande afsigter, jämväl ock at kostnaden, enligt Kong. Collegie upgift kunde blifva obetydlig, men en Församling af 7 à 8 Mihs längd skulle svårigen kunna begagna sig af en sådan person vid alla inträffade tillfällen, utan esom oftast finna sig nödsakad anlita de vanliga Jordgummor, hvilka genom egen praitique, ehuru icke examinerade äro, näst Guds hjälp, pålitlige; Utom dess äro Församlingens Finnskogar så vid sträckte, at hon icke utan största svårighet skulle kunna färdas Hemsamen emellan, särdeles vissa tider på året, således önskar Församlingen at nådigt blifva förskont ifrån at anskaffa särskilt Barnmorska.

2:dra.

Sedan Församlingen Invånare genom flere års ärfaranhet komit i öfvertygelse om angelägenheten och Nyttan af Vaccinations befrämjande, hvilken dock inom Dalby Församling hittills icke vunnit någon särdeles tilväxt, fattade det beslut, at hädanefter med alfvarlig nit uppfylla Kungl. Maj:ts nådiga vilja och förordnande härutinnan: och til ändamålets vinnande antages Klockare John Thyber, som konsten redan til en början utöfvat, til Vaccinations Föreståndare, hvilken åtager sig så väl att sjelf vaccinera, som att utse flere dertil skicklige vaccinateurer inom Församlingen, som med noggrannhet upprätta behörige Förteckningar på alla dem, som vaccination undergår.

3:dje.

Sedan högresp: Landshöfdinge Ämbetets Kungörelse af den 3 April i Dalby Kyrka blifvit upläst med antydning til Förstärkningsmanskapet, at inom 8 dagar efter denna Kungörelses upläsande sig hos vederbörande Sockne Präst anmäla, för att uppgifva sine vistelseorter, och huru länge desamma blifva oförändrade har ingen af berörde Manskap sig anmält hvarföre ingen Förteckning kunnat blifva uprättad, hälst som de redan då denna kungörelse til större delen voro bortgångne, utan at någon om deras Station och vistelseort har sig något bekant. Hvad deras lega angår så är ingen, som icke den tilfullo undfått.

År och dag som förut af
Dalby Sockn Stuga.

in fidem
And. Lagerquist
Comminister

POSTTIDNING

B

Västanbladet

Postgatan 4 411 13 GÖTEBORG

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiveftersändning
återsänds försändelsen med
ny adress på baksidan (ej
adressidan)

**Glöm inte kvällsmötet den 15 april och
vårutfärden till Vadstena den 24 maj!**

Nästa nummer av Västanbladet utkommer i början av sept. 1997

☛ **MANUSSTOPP DEN 15 juni 1997**

Manus insändes till expeditionen, Postgatan 4, 411 13 Göteborg,
eller till Elisabeth Ahldin Dahl, adr se sida 2.

VSGF:s BIBLIOTEK och EXPEDITION

Postgatan 4, 411 13 Göteborg, har öppet **torsdagar**

16/1 - 15/5 och 11/9 - 11/12 1997 kl 10.00 -14.00

Tel 031-13 12 26

Postgiro 24 23 85 - 3

Nya och gamla medlemmar välkomna!

☛ Under ovanstående perioder erbjuder VSGF medlemmarna tillträde till
biblioteket även:

onsdagar kl 11.00 - 14.00 (Maj Löfgren)

torsdagar kl 17.00 - 19.00 (efter överenskommelse med
Martin Bratt ring tel 031 - 52 21 81).